

[Ømann.]

skynde til, at man tager de ukontrollerede områder, ukontrollerede lånemuligheder, op til overvejelse. Men det er mit indtryk, at man med denne lov kommer et godt stykke videre.

Med hensyn til, om det haster, ja, da synes jeg, det haster. Vi har nu lavet nogle ubehagelige afgiftsforhøjelser, og jeg mener, at det i hvert fald er en bedre vej at gå hen og begrænse den kredit, som gør, at folk kan have et forbrug, der overstiger deres indkomst og derved bringer landets økonomi i det hele i fare, end det er at gå hen og pålægge almindelige afgifts- og skattebyrder.

Økonomiministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for et i betragtning af den tid, der var til rådighed, ihærdigt og grundigt arbejde. Jeg har da indtrykket af, at udvalgsmedlemmerne ikke sparede sig nogen anstrengelse for at stille spørgsmål og søge problemerne nærmere belyst, og det synes jeg kun er godt.

Hr. Stetter mente, at regeringspartierne, nu fik jeg ikke fat i, om hr. Stetter brugte ordet „pressede“ dette igennem, måske var det ikke pressede, men så noget i den retning, jeg er ikke helt klar over, hvilken sprogbrug der skal anvendes, og deroverfor sagde hr. Stetter: vi kunne selvfølgelig have krævet fristerne overholdt, men det plejer man jo ikke at gøre i situationer, hvor regeringen lægger vægt på at få lovforslaget igennem.

Jeg vil gerne oplyse, at under udvalgets forhandlinger gav jeg udtryk for, at hvis man ønskede det, var der da ikke noget i vejen for, at vi kunne fortsætte drøftelserne på den anden side weekenden, vi kunne godt fortsætte dem i weekenden, men også på den anden side weekenden. Men jeg forstår, at udvalget besluttede sig til at afgive sin betænkning i går aftes, og det skal jeg da kun være taknemlig for.

Så kørte hr. Stetter igen på det spørgsmål, som et enkelt dagblad, der synes at have specialiseret sig i at forsøge på at

komme nationalbankdirektøren til livs, har rejst. Det er spørgsmålet om, hvad der ligger i formuleringen „i samarbejde med Nationalbanken“. Allerede da vi havde første behandling her, gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på, hvad der lå i ordene; men for at der ikke skal være tvivl, skal jeg gentage det.

Dette lovforslag er fremsat på regeringens og alene regeringens ansvar. Der har været tekniske drøftelser med Nationalbanken, ligesom der har været tekniske drøftelser med andre, men det er alene regeringens ansvar, og derfor er det helt urimeligt, når man, jeg ved ikke ud fra hvilke motiver, fortsat visse steder retter skytset mod Nationalbankens førstedirektør.

Hr. Stetter gjorde dernæst en bemærkning om kapitalmarkedsrådet, og jeg forstod, at det skyldtes en fejltagelse, at man ikke tids nok havde fået oplysning herom. Jeg skal kun understrege, at fejltagelsen ikke er min. (*Afbrydelse af Stetter*). Nej, men det kunne forstås sådan. Jeg vil derfor bare fastslå, at fejltagelsen ikke er min, jeg kan ikke gøre for, at spørgerne tog fejl af realkreditrådet og kapitalmarkedsrådet; det tog os et døgn tid at finde ud af, hvad det var, spørgerne mente.

Jeg havde et møde i går med kapitalmarkedsrådet, og når jeg ser, hvad der er sagt i dagspressen om det møde, har jeg meget svært ved at gengive det; jeg kan ikke gengive det, hverken når det drejer sig om udtalelser, der, uden at jeg ved, hvem kilderne er, siges at dække arbejdsgiversiden i erhvervslivet, eller om udtalelser, som jeg, eftersom jeg kender stedet, hvor de fremkom, må formode beror på arbejdssiden i erhvervslivet; de divergerer noget fra hinanden, det tør jeg nok antyde. Det, jeg oplyste over for folketingsudvalget i går aftes, er det, der er sandt om det kapitalmarkedsrådsmøde. Jeg brugte den formulering, at der var ingen enighed i kapitalmarkedsrådets vurdering, der var nok et overvejende flertal, som med mere eller mindre ensartede formuleringer gav udtryk for, at det, der